

PROJEKT

USTAWA

z dnia 2024 r.

o postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa

Dział I.

Przepisy ogólne

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

1. Ustawa określa:

- 1) postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa, w tym postępowanie w sprawach przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego lub asesora sądowego;
- 2) postępowanie rewizyjne od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa;
- 3) tryb wyboru rzecznika dyscyplinarnego sędziów i asesorów sądowych sądów powszechnych, administracyjnych i wojskowych oraz jego zastępców;
- 4) tryb przeprowadzenia wizytacji oraz lustracji przez Krajową Radą Sądownictwa.

2. Odrębna ustawa określa:

- 1) kompetencje oraz ustrój Krajowej Rady Sądownictwa;
- 2) tryb wyboru oraz status członków Krajowej Rady Sądownictwa;
- 3) wewnętrzną organizację Krajowej Rady Sądownictwa;
- 4) status Biura Krajowej Rady Sądownictwa, pracowników oraz pracowników delegowanych do Biura Krajowej Rady Sądownictwa.

Art. 2. [definicja]

Ilekoć w dalszych przepisach mowa jest o KRS rozumie się przez to Krajową Radę Sądownictwa.

Dział II.

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

Art. 3. [zasada wszechstronnego rozpoznania]

1. Podjęcie rozstrzygnięć przez KRS następuje po wszechstronnym rozpoznaniu sprawy, w szczególności na podstawie zgromadzonej dokumentacji oraz w oparciu o złożone wyjaśnienia uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli te zostały w sprawie złożone.
2. W uzasadnionych przypadkach KRS może żądać osobistego stawiennictwa uczestnika postępowania lub złożenia przez niego pisemnych wyjaśnień,

a także uzupełnienia materiałów sprawy. Przepis art. 11 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art 4. [zasada współpracy]

W toku rozpoznawania przed KRS spraw, sądy oraz organy administracji publicznej współdziałają z KRS w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i sprawność postępowania oraz przy wykorzystaniu środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności postępowania.

Art. 5. [zasada utrwalonej praktyki]

Krajowa Rada Sądownictwa bez uzasadnionej przyczyny nie odstępuje od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Art. 6. [zasada bezstronności i równego traktowania]

Postępowanie przed KRS jest prowadzone z poszanowaniem zasad proporcjonalności, bezstronności oraz równego traktowania.

Art. 7. [zasada pouczenia o prawach i obowiązkach, błędne pouczenia]

1. W toku rozpoznawania spraw przez KRS uczestnicy postępowania są informowani o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw oraz obowiązków będących przedmiotem postępowania.
2. Błędne pouczenie w uchwale KRS co do prawa do wniesienia rewizji lub skutków zrzeczenia się prawa do jej wniesienia nie może szkodzić uczestnikowi postępowania, który się zastosował do tego pouczenia.

Art. 8. [Uczestnicy postępowania]

1. W sprawach indywidualnych osoba, której praw lub obowiązków dotyczyć ma uchwała KRS, jest uczestnikiem postępowania przed KRS.
2. Uczestnik postępowania jest informowany o terminie posiedzenia, na którym będzie rozpatrywana jego sprawa, przez zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowej Rady Sądownictwa. Jeżeli wyrazi on na to zgodę poinformowania o terminie posiedzenia może nastąpić dodatkowo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2072, z 2019 r. poz. 55, z 2021 r. poz. 1236 oraz z 2022 r. poz. 655),

zwanego dalej "systemem teleinformatycznym"; lub środków komunikacji elektronicznej.

Art. 9. [pisma – definicja]

1. Pismo uczestnika postępowania w postępowaniu przed KRS obejmuje wnioski i oświadczenia składane w toku rozpoznania sprawy.

2. Każde pismo uczestnika postępowania powinno zawierać:

- 1) oznaczenie uczestnika postępowania, od którego jest skierowane, lub jego pełnomocnika;
- 2) oznaczenie rodzaju pisma;
- 3) osnovę wniosku lub oświadczenia;
- 4) podpis uczestnika postępowania albo jego pełnomocnika;
- 5) wymienienie załączników.

3. Przepisy szczególne mogą określać także dodatkowe składniki, które powinno zawierać określonego rodzaju pismo.

Art. 10. [akta sprawy; dostęp do akt sprawy]

1. Dla każdej sprawy indywidualnej tworzy się akta.

2. Akta spraw są dostępne dla uczestników postępowania z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony informacji niejawnych oraz ochrony danych osobowych.

3. Uczestnicy postępowania mogą przeglądać akta spraw oraz sporządzać odpisy lub wyciągi z tych akt.

4. Na pisemny wniosek uczestnik postępowania może otrzymać odpisy i wyciągi z akt, z potwierdzeniem przez Biuro KRS ich zgodności z oryginałami.

Art. 11. [Uzupełnienie wniosku; przedstawienie akt osobowych]

1. W razie stwierdzenia braku dokumentów uniemożliwiającego rozpatrzenie sprawy, Przewodniczący KRS zarządza jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

2. Jeżeli do rozpatrzenia sprawy indywidualnej niezbędne są akta osobowe, Przewodniczący KRS zwraca się o ich przedstawienie KRS. Właściwy organ lub instytucja są obowiązane przedstawić akta KRS w terminie 7 dni.

3. W sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego Przewodniczący KRS zwraca się o przedstawienie akt osobowych kandydata oraz innych dokumentów do organów i instytucji objętych systemem teleinformatycznym za pośrednictwem tego systemu.

4. Akta osobowe kandydata oraz inne dokumenty, o których mowa w ust. 3 mogą być przedstawione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Art. 12. [umorzenie postępowania]

1. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, KRS podejmuje uchwałę o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

2. W sprawach indywidualnych KRS może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to uczestnik

postępowania, na którego żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inni uczestnicy oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Art. 13. [terminy – odesłanie]

Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej do obliczenia terminów w postępowaniu przed KRS stosuje się odpowiednio przepisy Działu I, Rozdziału 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 poz. 735, 1491, 2052, z 2022 r. poz. 1301).

Rozdział 2.

Zawieszenie postępowania

Art. 14. [zawieszenie postępowania]

1. Krajowa Rada Sądownictwa może zawiesić postępowanie, gdy podjęcie uchwały uzależnione jest od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez Sąd Najwyższy, Trybunał Konstytucyjny lub międzynarodowym organ sądowy, w szczególności w Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub Europejski Trybunał Praw Człowieka.

2. Krajowa Rada Sądownictwa zawiesza postępowanie, gdy wystąpi do podmiotu, o którym mowa w ust. 1 o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, od którego uzależnione jest podjęcie uchwały KRS.

Art. 15. [Forma zawieszenia postępowania]

1. Zawieszenie postępowania następuje w drodze postanowienia Prezydium KRS. O postanowieniu w przedmiocie zawieszenia albo podjęcia postępowania KRS zawiadamia uczestników postępowania.

2. Na postanowienie o zawieszeniu albo podjęciu postępowania nie służy zażalenie.

Art. 16. [Dopuszczalność podejmowania czynności]

W czasie zawieszenia postępowania KRS może podejmować czynności niezbędne w celu zapobieżenia poważnym szkodom dla interesu społecznego.

Art. 17. [Skutki zawieszenia postępowania]

Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w ustawie.

Rozdział 3.

Wyłączenie członka Krajowej Rady Sądownictwa

Art. 18. [wyłączenie członka KRS]

1. Członek KRS jest wyłączony z mocy prawa w sprawach, które dotyczą:

- 1) jego osoby lub pozostaje z jednym z uczestników postępowania w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziaływa na jego prawa lub obowiązki;

- 2) małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia;
 - 3) osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli oraz w sprawach, w których był lub jest pełnomocnikiem.
2. Powody wyłączenia trwają także po ustaniu uzasadniającego je małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.
3. Niezależnie od przyczyn wymienionych w ust. 1 Krajowa Rada Sądownictwa wyłącza członka KRS na jego żądanie lub na wniosek uczestnika postępowania, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Rozdział 4.

Uchwały Krajowej Rady Sądownictwa

Art. 19. [uchwały KRS]

1. Krajowa Rada Sądownictwa rozstrzyga sprawę przez podjęcie uchwały, chyba że przepis szczególny nie stanowi inaczej.
2. Uchwała KRS rozstrzygając sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończy sprawę.

Art. 20. [Zasada trwałości uchwał KRS]

1. Podejmując uchwałę KRS jest nią związana od chwili jej doręczenia lub opublikowania w systemie teleinformatycznym, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Uchwały KRS, od których nie można złożyć rewizji, są prawomocne.
3. Uchylenie lub zmiana prawomocnej uchwały KRS, może nastąpić wyłączenie w sytuacjach przewidzianych w ustawie.

Art. 21. [elementy składowe uchwał KRS]

Uchwała KRS zawiera:

- 1) numer;
 - 2) datę podjęcia;
 - 3) tytuł – oznaczenie przedmiotu postępowania;
 - 4) powołanie podstawy prawnej;
 - 5) sentencję;
 - 6) uzasadnienie;
 - 7) podpis Przewodniczącego KRS;
2. W sprawach indywidualnych uchwała KRS zawiera również pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej rewizja oraz o prawie do zrzeczenia się rewizji i skutkach się jej zrzeczenia.
3. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać uchwała KRS.
4. Krajowa Rada Sądownictwa może odstąpić od uzasadnienia decyzji w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny

Art. 22. [sprostowania uchwał]

Prezydium KRS może z urzędu lub na żądanie uczestnika postępowania sprostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w podjętej przez KRS uchwale. Na postanowienie w sprawie sprostowania nie służy zażalenie.

Art. 23. [Podejmowanie uchwał przez KRS]

1. KRS podejmuje uchwały, stanowiska i opinie w drodze głosowania.
2. Z zastrzeżeniem art. 25, do ważności uchwał KRS potrzebna jest obecność co najmniej połowy jej składu.
3. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej KRS podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów, w głosowaniu jawnym. Na żądanie członka KRS głosowanie jest tajne.

Art. 24. [nadzwyczajny tryb głosowania KRS]

1. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący KRS może zarządzić przeprowadzenie głosowania w trybie obiegowym za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.
2. Przewodniczący KRS przekazuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej materiały członkom KRS w sposób zapewniający ich ochronę, a także informuje ich o sposobie i nieprzekraczalnym terminie oddania głosu.
3. W przypadku przeprowadzania głosowania w trybie obiegowym nie można zarządzić głosowania tajnego.
4. Głosowanie w trybie obiegowym jest ważne, jeżeli w terminie wyznaczonym przez Przewodniczącego KRS głos odda co najmniej połowa składu KRS. Przepis art. 19 stosuje się odpowiednio.

Art. 25. [obniżenie quorum o zawieszonych członków KRS]

W sytuacji zawieszenia mandatu członka KRS do ważności uchwał KRS potrzebna jest obecność co najmniej połowy jej składu z wyłączeniem członka zawieszonego.

Art. 26. [reasumpcja głosowania]

Przewodniczący KRS może zarządzić reasumpcję głosowania wyłącznie w sytuacji naruszenia zasad postępowania, stwierdzonego na podstawie uchwały KRS podjętej na wniosek członka KRS zgłoszony najpóźniej w terminie określonym do zgłaszania zastrzeżeń do protokołu posiedzenia.

Rozdział 5.

Posiedzenia plenarne Krajowej Rady Sądownictwa

Art. 27. [Posiedzenia KRS]

1. Krajowa Rada Sądownictwa obraduje na posiedzeniach plenarnych.
2. Obrady KRS są transmitowane za pośrednictwem Internetu, chyba że KRS podejmie uchwałę o wyłączeniu jawności posiedzenia.
3. Krajowa Rada Sądownictwa wyłącza jawność posiedzenia w całości lub części, jeżeli jawność

mogłaby prowadzić do ujawnienia informacji podlegających ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 742, z 2022 r. poz. 655) lub naruszyć ważny interes prywatny przez ujawnienie danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.Ur.UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Art. 28. [zwołanie posiedzeń KRS]

1. Posiedzenia plenarne KRS zwołuje Przewodniczący KRS w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz na dwa miesiące.
2. Przewodniczący KRS zwołuje posiedzenie plenarne KRS na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków KRS oraz na wniosek osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub Ministra Sprawiedliwości albo Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

Art. 29. [pierwsze posiedzenie KRS]

1. Pierwsze posiedzenie plenarne KRS odbywane po zwolnieniu stanowiska Przewodniczącego zwołuje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego na dzień przypadający nie później niż w terminie 30 dni od dnia zwolnienia stanowiska Przewodniczącego.
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego przewodniczy posiedzeniu plenarnemu KRS, o którym mowa w ust. 1 do czasu wyboru nowego Przewodniczącego KRS.

Art. 30. [warunkowe zwołanie pierwszego posiedzenia KRS]

1. W przypadku gdy nie doszło do zwołania posiedzenia KRS w sposób, o którym mowa w art. 24 ust. 1, pierwsze posiedzenie plenarne KRS zwołuje najstarszy wiekiem członek KRS będący sędzią albo sędzią w stanie spoczynku, na dzień przypadający nie później niż w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1. Sędzia ten przewodniczy obradom do czasu wyboru nowego Przewodniczącego KRS.
2. W przypadku, gdy nie doszło do zwołania posiedzenia plenarnego KRS w sposób, o którym mowa w ust. 1, obowiązek jego zwołania przechodzi kolejno na najstarszych wiekiem członków KRS będących sędziami albo sędziami w stanie spoczynku. Przepis zdania drugiego ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6.

Przepisy wspólne w postępowaniach w sprawach indywidualnych

Art. 31. [postępowanie w sprawach indywidualnych]

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 do rozpatrzenia spraw indywidualnych Przewodniczący KRS wyznacza zespół.
2. W przypadku rozpatrzenia sprawy – wyrażenia opinii w przedmiocie odwołania prezesa sądu, Przewodniczący KRS kieruje sprawę do komisji do spraw wizytacji i lustracji. Przepis art. 32 ust. 4, 5, art. 33 i 34 stosuje się odpowiednio.
3. Do rozpatrzenia spraw innych niż sprawy indywidualne Przewodniczący KRS wyznacza referenta lub przekazuje sprawę komisji.
4. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o zespole bez bliższego określenia, rozumie się przez to zespół, o którym mowa w ust. 1.

Art. 32. [wyznaczenie zespołu]

1. W skład zespołu wchodzi trzech członków KRS.
2. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący KRS może wyznaczyć zespół liczący pięciu lub siedmiu członków KRS.
3. Członkami zespołu nie mogą być wyłącznie:
 - 1) sędziowie;
 - 2) posłowie i senatorowie.
4. Członkami zespołu nie mogą być sędziowie sądu, z którego działalnością sprawa jest związana, oraz sądu działającego w tym samym okręgu sądowym.
5. Wyznaczony członek KRS może zostać wyłączony ze składu zespołu. O wyłączeniu decyduje KRS na wniosek członka KRS.

Art. 33. [wezwanie do osobistego uczestnictwa]

1. Zespół może wystąpić z wnioskiem do KRS o wezwanie uczestnika postępowania do osobistego stawienia na posiedzeniu zespołu lub posiedzeniu plenarnym KRS, a także do złożenia przez niego pisemnych wyjaśnień.
2. Zespół może zwrócić się o złożenie wyjaśnień za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo wysłuchać uczestników postępowania oraz inne osoby w formie videokonferencji.
3. W ramach przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 i 2 KRS lub zespół ma prawo do rejestracji dźwięku oraz wizerunku uczestnika postępowania.

Art. 34. [Stanowisko zespołu]

1. Zespół przyjmuje stanowisko bezwzględną większością głosów w obecności wszystkich swoich członków.
2. Głosowanie, o którym mowa w ust. 1, jest jawne, chyba że zespół większością głosów podejmie uchwałę o głosowaniu tajnym.

Art. 35. [Doręczanie pism; dostęp do akt sprawy]

1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej pisma w sprawach rozpatrywanych przez KRS doręcza się

uczestnikom postępowania za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

2. W sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego, uczestnikom postępowania pisma oraz inne dokumenty doręcza się uczestnikom postępowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 2 doręczenie uznaje się za skuteczne z chwilą zalogowania się kandydata do systemu teleinformatycznego lub po upływie 14 dni od dnia opublikowania pisma w systemie teleinformatycznym.

Art. 36. [doręczenie uchwał KRS]

1. Uchwały KRS doręcza się w odpisach uwierzytelnionych przez Biuro KRS.

2. Uchwały KRS podjęte w tych sprawach dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego doręcza się w trybie, o którym mowa w art. 35 ust. 2 i 3.

Rozdział 7.

Postępowanie w sprawach przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego lub asesora sądowego

Art. 37. [bezwzględna większość w sprawach nominacyjnych]

1. W sprawach dotyczących przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego lub asesora sądowego, zwanym dalej jako: „postępowanie nominacyjne” KRS podejmuje uchwałę bezwzględną większością głosów.

2. W postępowaniu nominacyjnym KRS może podjąć uchwałę:

- 1) o przedstawianiu kandydata na wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie;
- 2) o przedstawieniu więcej niż jednego kandydata na wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie;
- 3) o nieprzedstawianiu żadnego z kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do sytuacji, gdy w postępowaniu nominacyjnym do obsadzenia jest więcej niż jedno wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie.

Art. 38. [obowiązek protokolowania posiedzeń i uzasadniania stanowisk zespołów w sprawach nominacyjnych]

1. W postępowaniach nominacyjnych stanowiska zespołów wymagają uzasadnienia.

2. W postępowaniach nominacyjnych posiedzenia zespołów są protokolowane.

Art. 39. [Lista rekomendowanych kandydatów]

1. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym zgłosił się więcej niż jeden kandydat na wolne stanowisko

sędziowskie albo asesorskie, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów.

2. Przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się w szczególności:

- 1) oceną kwalifikacji kandydatów;
- 2) doświadczeniem zawodowym, w tym doświadczeniem w stosowaniu przepisów prawa oraz rekomendacjami i opiniami przełożonych;
- 3) dorobkiem naukowym oraz jego wpływem na linię orzeczniczą lub sposób działania organów władzy publicznej;
- 4) innymi dokumentami dołączonymi do karty zgłoszenia;
- 5) opiniami kolegium właściwego sądu oraz oceną właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

3. Brak dokumentów, o których mowa w ust. 2, nie stanowi przeszkody do opracowania listy rekomendowanych kandydatów.

Art. 40. [Zawiadomienie o posiedzeniu]

1. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym swoje kandydatury zgłosiły osoby wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmujące stanowisko prokuratora, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o posiedzeniu zespołu zawiadamia się odpowiednio: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym oraz Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Rady Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej może wyrazić na piśmie stanowisko odnośnie danego kandydata.

Art. 41. [Ocena kandydatur]

1. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym zgłosił się więcej niż jeden kandydat na wolne stanowisko sędziowskie albo asesorskie, KRS rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 KRS podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów.

3. Imiona i nazwiska kandydatów, stanowisko zespołu oraz uchwałę Rady wraz z uzasadnieniem publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 42. [Uchwała o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie]

1. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym, na stanowisko sędziowskie zgłosił się asesor sądowy, uchwała o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego może zostać podjęta dopiero po uprzednim rozpatrzeniu zgłoszonych przez asesora uwag do oceny kwalifikacji, w trybie określonym w Dziale V.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lustracji pracy asesora sądowego dokonuje:

- 1) trzech sędziów wizytatorów wyznaczonych w drodze losowania spośród sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji niż ta, na obszarze której ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę, w terminie nie dłuższym niż sześćdziesiąt dni
- 2) dwóch członków KRS wyznaczonych w drodze losowania z grupy sędziów wybranych do KRS spośród sędziów sądów powszechnych, administracyjnych i wojskowych oraz Sądu Najwyższego.

2. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji asesora sądowego, do której zgłoszono uwagi, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się asesorowi sądowemu.

3. W terminie 21 dni od dnia doręczenia oceny, o której mowa w ust. 2 asesor sądowy ma prawo złożyć do niej uwagi. Po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu poprzednim uwagi asesora pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 43. [wielość kandydatów]

1. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym zgłosił się więcej niż jeden kandydat na wolne stanowisko sędziowskie albo asesorskie, KRS podejmuje uchwałę w tym przedmiocie w stosunku do wszystkich kandydatów w wyniku przeprowadzenia odrębnych głosowań dotyczących każdego z nich.

2. Jeżeli w postępowaniu nominacyjnym na wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie do obsadzenia jest więcej niż jedno stanowisko, a liczba zgłoszonych kandydatów jest większa niż liczba miejsc do obsadzenia za wybranych do przedstawienia z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego lub asesorskiego uznaje się tych kandydatów, którzy uzyskali kolejno najwięcej głosów spośród osób, które otrzymały bezwzględną większość głosów.

Art. 44. [powtórne głosowanie]

1. W przypadku gdy w postępowaniu nominacyjnym rozpatrzeniu podlega zgłoszenie więcej niż jednego kandydata, a żaden z kandydatów nie uzyskał bezwzględnej większości głosów przeprowadza się jednorazowo ponowne głosowanie, z udziałem tych kandydatów, na których oddano największą liczbę głosów "za";

2. W ponownym głosowaniu, o którym mowa w ust. 1 KRS głosuje nad kandydatami w liczbie wolnych stanowisk sędziowskich powiększonej o jedną osobę lub powiększonej o liczbę kandydatów mających taką samą liczbę głosów co ta osoba.

3. W uzasadnionym przypadku, przed przystąpieniem do ponownego głosowania, o którym mowa w ust. 1, KRS może skierować sprawę do rozpoznania przez zespół lub zarządzić dodatkowe postępowanie wyjaśniające.

Art. 45. [publikacja uchwał KRS w BIP]

1. W sprawach nominacyjnych uchwały KRS wraz z uzasadnieniem, po ich uprawomocnieniu się, publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej KRS.

2. Po zakończeniu posiedzenia wykaz osób, w stosunku do których KRS podjęła uchwały zawierające wnioski o ich powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego lub asesora sądowego zamieszcza się na stronie internetowej i w Biuletynie Informacji Publicznej KRS. Przepis ten stosuje się odpowiednio do uchwał tego rodzaju, podjętych w trybie obiegowym.

Rozdział 8.

Postępowanie w sprawach wyrażenia wykładni w odniesieniu do przepisów normujących ustroj sądów powszechnych, wojskowych, administracyjnych i Sądu Najwyższego

Art. 46. [stanowiska KRS w sprawie wykładni przepisów ustrojowych]

1. Stanowisko KRS w sprawach wyrażenia wykładni przepisów normujących ustroj KRS, sądów powszechnych, administracyjnych, wojskowych oraz Sąd Najwyższego KRS podejmuje na uzasadniony wniosek:

- 1) Prezydium KRS;
- 2) Pięciu członków KRS, wybranych spośród sędziów sądów powszechnych, administracyjnych, wojskowych oraz Sądu Najwyższego;
- 3) Kolegium Sądu Najwyższego;
- 4) Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 5) Kolegium sądu apelacyjnego;
- 6) Kolegium sądu okręgowego;
- 7) Kolegium wojskowego sądu okręgowego;
- 8) Kolegium wojewódzkiego sądu administracyjnego;
- 9) Ministra Sprawiedliwości.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, do rozpatrzenia sprawy Przewodniczący KRS wyznacza zespół składający się z siedmiu członków KRS.

3. Stanowisko KRS, o którym mowa w ust. 1 ogłaszane jest w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Rozdział 9.

Postępowanie w sprawach odwołań od podziału czynności w sądzie

Art. 47. [sposób i termin wniesienia odwołania]

1. Odwołanie od podziału czynności skutkującego zmianą zakresu obowiązków sędziego lub asesora sądowego wnosi się za pośrednictwem prezesa sądu, który dokonał podziału czynności objętego odwołaniem.

2. Prezes sądu przekazuje odwołanie KRS w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz ze stanowiskiem w sprawie.

Art. 48. [fakultatywne czynności KRS]

Jeżeli jest to uzasadnione charakterem sprawy w ramach rozpoznania odwołania KRS przeprowadza lustrację pracy sędziego lub asesora sądowego.

Art. 49. [suspensywność odwołania]

Do czasu podjęcia uchwały przez KRS sędzia lub asesor sądowy wykonuje obowiązki dotychczasowe.

Art. 50. [uchwały KRS]

1. Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje uchwałę uwzględniającą albo oddalającą odwołanie sędziego lub asesora sądowego.
2. Uzasadnienie uchwały KRS uwzględniającej odwołanie sędziego lub asesora sądowego sporządza się w terminie dwudziestu jeden dni od dnia jej podjęcia.
3. W przypadku oddalenia odwołania, uchwała KRS w tym przedmiocie nie wymaga uzasadnienia.

Art. 51. [ostateczność uchwał KRS]

Od uchwały KRS, o której mowa w art. 50 ust. 1 rewizja nie przysługuje.

Rozdział 10.

Postępowanie w sprawach przeniesienia w stan spoczynku, powrotu na zajmowane stanowisko oraz powrotu na urząd sędziego

Art. 52. [odesłanie]

Postępowanie przed KRS w sprawach dotyczących przeniesienia w stan spoczynku, powrotu na zajmowane stanowisko oraz powrotu na urząd sędziego regulują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Rozdział 11.

Wznowienie postępowania

Art. 53. [przesłanki wznowienia postępowania]

1. W sprawie zakończonej prawomocną uchwałą postępowanie przed KRS wznowia się jeżeli:
 - 1) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące, a nieznane KRS w dniu podjęcia uchwały;
 - 2) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
 - 3) uchwała KRS została wydana bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
 - 4) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przez KRS przy podjęciu uchwały;
 - 5) uchwała KRS została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

2. Z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfalszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfalszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla interesu społecznego.

Art. 54. [Niezgoda z Konstytucją]

1. Z zastrzeżeniem art. 56 można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana uchwała KRS.
2. W sytuacji określonej w ust. 1 wniosek o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 55. [Wpływ orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na treść decyzji]

1. Z zastrzeżeniem art. 56 można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które ma wpływ na treść wydanej uchwały KRS.
2. W sytuacji określonej w ust. 1 wniosek o wznowienie wnosi się w terminie trzech tygodni od dnia publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 56. [wyłączenie stosowania]

W sprawach nominacyjnych, w razie powołania jednej z osób wskazanych w uchwale KRS w zakresie, w jakim dotyczy powołania na właściwe stanowisko, wznowie postępowania jest niedopuszczalne. Wniosek o wznowienie postępowania w tym przedmiocie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 57. [Ograniczenie dopuszczalności uchylenia uchwały KRS w wyniku wznowienia]

1. Uchylenie uchwały KRS z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 1-2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęły dwa lata, zaś z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 3-5 jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia uchwały KRS upłynął rok.
2. Nie uchyla się uchwały KRS także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie uchwała odpowiadająca w swej istocie dotychczasowej uchwale.

Art. 58. [Inicjatywa wznowienia postępowania]

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek:
 - 1) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
 - 2) Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
 - 3) Ministra Sprawiedliwości;
 - 4) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W sprawach indywidualnych wznowienie postępowanie następuje również na wniosek uczestnika postępowania.

Art. 59. [elementy formalne wniosku o wznowienie postępowania]

1. Wniosek o wznowienie postępowania, o którym mowa w art. 58 ust. 2 musi czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać:

- 1) dokładnie określone żądanie;
- 2) wskazanie podstawy prawnej oraz dowodów, na których wnioskodawca opiera swoje żądanie;
- 3) zażądanie przeprowadzenia dowodów znajdujących się w sądach, urzędach lub u osób trzecich, wraz z uprawdopodobnieniem, że uczestnik postępowania sam nie może ich uzyskać.

2. Krajowa Rada Sądownictwa wstrzyma z urzędu lub na wniosek uczestnika postępowania wykonania uchwały KRS, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo jej uchylenia w wyniku wznowienia postępowania.

3. Wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w ust. 1 pozostawia bez rozpatrzenia.

Art. 60. [Tryb wniesienia wniosku o wznowienie postępowania]

1. W sprawach indywidualnych wnioski o wznowienie postępowania wnosi się do Krajowej Rady Sądownictwa, w miesiąca od dnia, w którym wnioskodawca dowiedział się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli wnioskodawcą jest Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 61. [zakres czynności podejmowany w ramach wznowienia postępowania]

Wznawiając postępowanie KRS przeprowadza postępowanie co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Dział III.

Postępowanie rewizyjne

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

Art. 62. [prawo do rewizji]

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 od uchwały KRS podjętą w sprawie indywidualnej uczestnikowi postępowania służy rewizja do Sądu Najwyższego.

2. Rewizji do Sądu Najwyższego nie można wnieść na uchwałę KRS podjętą w sprawie indywidualnej, z której nie wynikają skutki prawne dla uczestnika postępowania, jak również jeżeli przepis szczególny tak stanowi.

Art. 63. [treść rewizji]

1. Rewizja od uchwały KRS powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a także zawierać:

- 1) oznaczenie uchwały KRS, od której jest wniesiona;
- 2) określać istotę i zakres rewizji wraz z przytoczeniem podstaw prawnych oraz ich uzasadnieniem;
- 3) wskazywać dowody uzasadniające żądanie zawarte w rewizji.

2. Do rewizji należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia pozostałym uczestnikom postępowania, a ponadto, jeżeli w KRS nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Art. 64. [rozwiniecie]

1. Rewizję można oprzeć tylko na następujących podstawach:

- 1) na naruszeniu prawa materialnego przez jego błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;
- 2) na istotnym naruszeniu przepisów postępowania przed KRS
– jeżeli uchybienia te mogły wpłynąć stanowczo na wynik sprawy.

2. Nie można w rewizji podnosić zarzutów przeciwko sposobowi rozstrzygnięcia sprawy przez KRS w granicach pozostawionych jej swobodnemu uznaniu.

Art. 65. [sposób oraz termin złożenia rewizji]

1. Rewizję wnosi się do Sądu Najwyższego za pośrednictwem KRS.

2. Rewizję wnosi się w terminie dwudziestu jeden dni od dnia doręczenia uczestnikowi postępowania uchwały KRS wraz z uzasadnieniem.

Art. 66. [pełnomocnictwo w postępowaniu rewizyjnym]

1. Uczestnik postępowania wnoszący rewizję może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

2. Pełnomocnikiem uczestnika wnoszącego rewizję może być adwokat lub radca prawny.

Art. 67. [zrzeczenie się prawa do rewizji]

1. W trakcie biegu terminu do wniesienia rewizji uczestnik postępowania może zrzec się prawa do jej wniesienia.

2. Z dniem doręczenia Krajowej Radzie Sądownictwa oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia rewizji przez ostatniego z uczestników postępowania, uchwała KRS staje się ostateczna i prawomocna.

Art. 68. [wpływ rewizji na wykonanie]

1. Przed upływem terminu do wniesienia rewizji uchwała KRS nie ulega wykonaniu.

2. Wniesienie rewizji w terminie wstrzymuje wykonanie uchwały KRS.

Art. 69. [obowiązek zawiadomienia uczestników postępowania]

1. Krajowa Rada Sądownictwa zawiadamia pozostałych uczestników postępowania o wniesieniu rewizji, pouczając ich o prawie, o którym mowa w art. 70 ust. 2 oraz art. 75.
2. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 KRS dołącza odpis rewizji.

Art. 70. [względna dewolutywność rewizji]

1. Jeżeli rewizję wniosły wszyscy uczestnicy postępowania, a KRS uzna, że rewizje zasługują w całości na uwzględnienie, może podjąć nową uchwałę KRS. Uchwała KRS, o której mowa w zdaniu poprzednim uchyla w całości uchwałę, od której wniesiono rewizję.
2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy rewizję wniosł jeden z uczestników postępowania, a pozostali uczestnicy wyrazili zgodę na uchylenie uchwały KRS zgodnie z żądaniem zawartym w rewizji.
3. Od uchwały KRS podjętej w trybie, o którym mowa w ust. 1 i 2 uczestnikom postępowania służy rewizja.

Art. 71. [termin na przekazanie akt do Sądu Najwyższego]

Krajowa Rada Sądownictwa przekazuje rewizję Sądowi Najwyższemu wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy oraz odpowiedzią na rewizję, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Art. 72. [przesłanki połączenia spraw]

1. Sąd Najwyższy zarządza połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli mogły być objęte jedną rewizją.
2. Sąd Najwyższy może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli pozostają one ze sobą w związku.

Art. 73. [Niedopuszczalność rewizji]

1. Rewizję niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 63 ust. 1 Przewodniczący KRS w drodze postanowienia odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.
2. Przewodniczący KRS stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność rewizji oraz uchybienia terminu do jej wniesienia.
3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 i 2 jest ostateczne.

Art. 74. [uprawnienia uczestnika wnoszącego rewizję]

1. Uczestnik postępowania wnoszący rewizję może zmienić rewizję, dopóki nie upłynął termin ustawowy do jej wniesienia.
2. Nie stanowi zmiany rewizji, jeżeli uczestnik postępowania wnoszący rewizję w granicach zaskarżonej części uchwały KRS ogranicza lub rozszerza swoje żądanie.
3. Uczestnik postępowania wnoszący rewizję może cofnąć rewizję w każdym czasie

aż do rozstrzygnięcia sprawy, ustnie na rozprawie lub pismem, którego odpis doręcza się pozostałym uczestnikom postępowania.

Art. 75. [uprawnienia pozostałych uczestników postępowania]

Uczestnik postępowania, który nie wniósł rewizji może, za pośrednictwem KRS, wnieść do Sądu Najwyższego odpowiedź na rewizję w terminie dwutygodniowym od doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 69.

Art. 76. [prawo Sądu Najwyższego do zwrócenia się ze stanowiskiem do podmiotów trzecich]

1. Sąd Najwyższy może zwrócić się do Prokuratora Generalnego o zajęcie na piśmie stanowiska co do rewizji wniesionej przez uczestnika postępowania będącego sędziom lub zajmującego stanowisko prokuratora.
2. Sąd Najwyższy może zwrócić się do właściwych organów samorządu zawodowego o zajęcie na piśmie stanowiska co do rewizji wniesionej przez uczestnika postępowania wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub doradcy podatkowego.
3. Sąd Najwyższy może zwrócić się do Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej o zajęcie na piśmie stanowiska co do rewizji wniesionej przez uczestnika postępowania zajmującego stanowisko radcy lub starszego radcy Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Sąd Najwyższy może zwrócić się do właściwego organu uczelni, instytutu badawczego lub innej instytucji naukowej albo rady naukowej instytutu Polskiej Akademii Nauk o zajęcie na piśmie stanowiska co do rewizji wniesionej przez jej pracownika posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 1-4 przedstawiają stanowisko w terminie dwudziestu jeden dni od daty doręczenia pisma w tym przedmiocie.

Rozdział 2.

Dodatkowi uczestnicy postępowania

Art. 77. [quasi-interwencja uboczna]

1. Niezależnie od postanowień art. 76 ust. 1-4 Sąd Najwyższy może dopuścić do udziału w postępowaniu rewizyjnym podmioty, o których mowa w art. 76 ust. 1-4, jeżeli wykażą one interes prawny w przystąpieniu do postępowania.
2. Podmiot przystępujący do postępowania składa oświadczenie o wstąpieniu do postępowania w piśmie procesowym, w którym wskazuje przysługujący mu interes prawny. Pismo to doręcza się pozostałym uczestnikom postępowania.
3. Każdy z uczestników postępowania może zgłosić opozycję przeciwko przystąpieniu do postępowania podmiotu, o którym mowa w ust. 1 w terminie tygodnia od dnia doręczenia mu pisma zawierającego oświadczenie o przystąpieniu, jednak nie później

niż przy rozpoczęciu najbliższego posiedzenia z jego udziałem.

4. Sąd Najwyższy oddali opozycję, jeżeli podmiot przystępujący do postępowania uprawdopodobni, że ma interes prawny w przystąpieniu do postępowania.

Art. 78. [pozycja procesowa quasi-interwenienta]

1. Podmiot przystępujący do postępowania jest uprawniony do wszelkich czynności procesowych dopuszczalnych w postępowaniu rewizyjnym.

2. Podmiotowi przystępującemu do postępowania należy od chwili jego przystąpienia doręczać, tak jak pozostałym uczestnikom postępowania, zawiadomienia o terminach i posiedzeniach sądowych, oraz orzeczenia Sądu Najwyższego.

Rozdział 3.

Skład Sądu Najwyższego

Art. 79. [skład Sądu Najwyższego]

1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej Sąd Najwyższy rozpoznaje rewizję w składzie trzech sędziów.

2. Prezes Sądu Najwyższego może zarządzić rozpoznanie rewizji w składzie trzech sędziów i dwóch ławników, jeżeli uzna to za wskazane ze względu na szczególną zawłość lub precedensowy charakter sprawy.

Art. 80. [rozwińnięcie]

1. W wypadku, gdy rewizja została złożona od uchwały KRS w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Najwyższym lub Naczelnym Sądzie Administracyjnym, Sąd Najwyższy rozpoznaje rewizję w składzie pięciu sędziów.

2. Jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną zawłość lub precedensowy charakter sprawy Prezes Sądu Najwyższego może zarządzić rozpoznanie rewizji od uchwały KRS w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Najwyższym lub Naczelnym Sądzie Administracyjnym w składzie pięciu sędziów i dwóch ławników.

Rozdział 4.

Czynności procesowe Sądu Najwyższego

Art. 81. [zasada rozpoznania rewizji]

1. Sąd Najwyższy rozpoznaje rewizję na posiedzeniu niejawnym, chyba że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, a uczestnik postępowania składający rewizję złożył wniosek o jej rozpoznanie na rozprawie.

2. Sąd Najwyższy może także rozpoznać rewizję na rozprawie, jeżeli przemawiają za tym inne względy, w szczególności gdy przyspieszy lub uprości postępowanie.

Art. 82. [rozprawa]

1. Po wywołaniu sprawy rozprawa rozpoczyna się od sprawozdania sędziego, który zwięźle przedstawia na podstawie akt stan sprawy ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów rewizji.

2. Po złożeniu sprawozdania, uczestnicy postępowania – najpierw składający rewizję, a potem Krajowa Rada Sądownictwa – zgłaszają ustnie swoje żądania i wnioski oraz składają wyjaśnienia. Uczestnicy postępowania mogą ponadto wskazywać podstawy prawne i faktyczne swych żądań i wniosków. Przewodniczący udziela głosu pozostałym uczestnikom postępowania według ustalonej przez siebie kolejności, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Jeżeli w rozprawie bierze udział podmiot, o którym mowa w art. 77 ust. 1, przewodniczący udziela mu głosu na końcu, po wysłuchaniu pozostałych uczestników postępowania.

5. Sąd Najwyższy może z urzędu lub na wniosek uczestnika postępowania przeprowadzić dowody uzupełniające z dokumentów, jeżeli jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości i nie spowoduje nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie.

6. Fakty powszechnie znane Sąd Najwyższy bierze pod uwagę nawet bez powołania się na nie przez uczestników postępowania.

Art. 83. [Nieobecność uczestników postępowania]

1. Nieobecność uczestników postępowania lub ich pełnomocników na rozprawie nie wstrzymuje jej rozpoznania.

2. W razie nieobecności uczestnika postępowania lub jego pełnomocnika na rozprawie, przewodniczący lub wyznaczony przez niego sędzia sprawozdawca przedstawia ich wnioski, twierdzenia i dowody znajdujące się w aktach sprawy.

Art. 84. [Obowiązek odroczenia rozprawy]

Rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli Sąd Najwyższy stwierdzi nieprawidłowość zawiadomienia którejkolwiek z uczestników postępowania albo jeżeli nieobecność uczestnika postępowania lub jej pełnomocnika jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną Sądowi Najwyższemu przeszkodą, której nie można przezwyciężyć, a także z innej ważnej przyczyny.

Art. 85. [zamknięcie rozprawy]

1. Przewodniczący zamyka rozprawę, gdy Sąd Najwyższy uzna sprawę za dostatecznie wyjaśnioną.

2. Można zamknąć rozprawę również w przypadku, gdy ma być przeprowadzony jeszcze uzupełniający dowód z dokumentów znanych uczestnikom postępowania, a przeprowadzenie rozprawy co do tego dowodu Sąd Najwyższy uzna za zbędne.

Art. 86. [Odwołanie od zarządzeń przewodniczącego]

Od orzeczeń przewodniczącego wydanych w toku rozprawy uczestnicy postępowania mogą odwołać się, do czasu zamknięcia rozprawy, do sądu orzekającego.

Rozdział 5.

Orzeczenia Sądu Najwyższego

Art. 87. [Wydanie wyroku]

Sąd Najwyższy rozstrzyga rewizję wyrokiem.

Art. 88. [Podstawy wyrokowania]

1. Sąd Najwyższy wydaje wyrok na posiedzeniu niejawnym. W sytuacji, gdy rozpoznanie rewizji odbyło się na rozprawie Sąd Najwyższy wydaje wyrok po zamknięciu rozprawy.
2. Sąd Najwyższy może zamkniętą rozprawę otworzyć na nowo.
3. Rozprawa powinna być otwarta na nowo, jeżeli istotne okoliczności ujawniły się dopiero po jej zamknięciu.

Art. 89. [granice rozpoznania rewizji]

1. Sąd Najwyższy rozpoznaje rewizję w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod rozwagę nieważność postępowania.
2. Nieważność postępowania zachodzi:
 - 1) jeżeli droga sądowa była niedopuszczalna;
 - 2) jeżeli uczestnik postępowania nie miał zdolności sądowej lub procesowej lub gdy pełnomocnik uczestnika postępowania nie był należycie umocowany;
 - 3) jeżeli w tej samej sprawie toczy się postępowanie wcześniej wszczęte przed Sądem Najwyższym albo jeżeli sprawa taka została już prawomocnie osądzona.

Art. 90. [narada, głosowanie, zdanie odrębne]

1. Sąd Najwyższy wydaje wyrok po niejawnym naradzie składu orzekającego. Przebieg narady i głosowanie nad orzeczeniem jest tajne, a zwolnienie od zachowania w tym względzie tajemnicy, z zastrzeżeniem ust. 3, nie jest dopuszczalne. Narada obejmuje dyskusję, głosowanie nad mającym zapaść orzeczeniem i zasadniczymi powodami rozstrzygnięcia oraz spisanie sentencji wyroku.
2. Przewodniczący zbiera głosy poczynając od ławników według ich wieku, a następnie od sędziów według ich starszeństwa służbowego, poczynając od najmłodszego, sam zaś głosuje ostatni. Sprawozdawca, jeżeli jest wyznaczony, głosuje pierwszy. Wyrok zapada większością głosów.
3. Członek składu orzekającego, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może przy podpisywaniu sentencji zgłosić zdanie odrębne i obowiązany jest uzasadnić je na piśmie przed podpisaniem uzasadnienia. Zdanie odrębne może dotyczyć także samego uzasadnienia.
4. W razie zgłoszenia zdania odrębnego nie wygłasza się uzasadnienia wyroku.
5. Zgłoszenie zdania odrębnego podaje się do wiadomości, a jeżeli członek składu orzekającego, który zgłosił zdanie odrębne, wyraził na to zgodę, także jego nazwisko.

Art. 91. [Podpisanie uzasadnienia]

1. Uzasadnienie wyroku podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, którzy brali udział w jego wydaniu.
2. Jeżeli którykolwiek z nich nie może podpisać uzasadnienia, przewodniczący lub inny sędzia składu orzekającego zaznacza na wyroku przyczynę braku podpisu.

Art. 92. [Elementy składowe sentencji]

Sentencja wyroku powinna zawierać: oznaczenie sądu, imiona i nazwiska sędziów, protokolanta oraz prokuratora, jeżeli brał udział w sprawie, datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku, imię i nazwisko uczestnika postępowania wnoszącego rewizję, przedmiot zaskarżenia oraz rozstrzygnięcie sądu.

Art. 93. [Ogłoszenie wyroku]

1. Ogłoszenie wyroku powinno nastąpić na posiedzeniu, na którym zamknięto rozprawę. Jednakże w sprawie zawilej Sąd Najwyższy może odroczyć ogłoszenie wyroku na czas do czternastu dni. W postanowieniu o odroczeniu Sąd Najwyższy powinien wyznaczyć termin ogłoszenia wyroku i ogłosić go niezwłocznie po zamknięciu rozprawy. Termin ten może być przedłużony tylko raz i co najwyżej o siedem dni.
2. Ogłoszenie wyroku następuje na posiedzeniu jawnym. Nieobecność uczestników postępowania nie wstrzymuje ogłoszenia. Jeżeli ogłoszenie było odroczone, może go dokonać jednoosobowo przewodniczący lub jeden z sędziów składu orzekającego.
3. Ogłoszenia wyroku dokonuje się przez odczytanie sentencji. W czasie ogłaszania wyroku wszyscy obecni, z wyjątkiem sądu, stoją. Po ogłoszeniu sentencji przewodniczący lub sędzia sprawozdawca podaje ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia, może jednak tego zaniechać, jeżeli sprawa była rozpoznawana przy drzwiach zamkniętych.
4. Odpis sentencji wyroku wydanego na posiedzeniu niejawnym doręcza się uczestnikom postępowania, jeżeli uzasadnienia wyroku nie sporządza się z urzędu.
5. Wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym, podlega niezwłocznie publicznemu udostępnieniu w sekretariacie sądu, przez okres czternastu dni.

Art. 94. [Obowiązek sporządzenia uzasadnienia wyroku]

1. Uzasadnienie wyroku sporządza się z urzędu w terminie czternastu dni od dnia ogłoszenia wyroku albo podpisania sentencji wyroku wydanego na posiedzeniu niejawnym.
2. W sprawach, w których rewizję oddalono, uzasadnienie wyroku sporządza się wyłącznie na wniosek uczestnika postępowania zgłoszony w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia wyroku albo doręczenia odpisu sentencji wyroku. Uzasadnienie wyroku sporządza się w terminie dwudziestu jeden dni od dnia zgłoszenia wniosku.
3. Uzasadnienie wyroku powinno zawierać zwięzłe przedstawienie stanu sprawy, zarzutów podniesionych w rewizji, stanowisk pozostałych uczestników

postępowania, podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz jej wyjaśnienie. Jeżeli w wyniku uwzględnienia rewizji sprawa ma być ponownie rozpatrzona przez KRS, uzasadnienie powinno ponadto zawierać wskazania co do dalszego postępowania.

Art. 95. [rozwińnięcie]

W sprawie zawilej, w razie niemożności sporządzenia uzasadnienia w terminie, o którym mowa w art. 94 ust. 1 i 2 prezes Sądu Najwyższego może przedłużyć ten termin na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzydzieści dni.

Art. 96. [odmowa sporządzenia uzasadnienia wyroku]

Odmowa sporządzenia uzasadnienia wyroku następuje postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym.

Art. 97. [Obowiązek doręczenia odpisu wyroku]

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu doręcza się wszystkim uczestnikom postępowania.
2. Jeżeli uzasadnienie wyroku zostało sporządzone na wniosek uczestnika postępowania, odpis wyroku z uzasadnieniem doręcza się tylko temu uczestnikowi, który złożyła wniosek.

Art. 98. [Związanie sądu wydanym wyrokiem]

1. Sąd Najwyższy jest związany wydanym wyrokiem od chwili jego ogłoszenia, a jeżeli wyrok został wydany na posiedzeniu niejawnym – od podpisania sentencji wyroku.
2. Wyrok Sądu Najwyższego ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z rewizją stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia.
3. Ocena prawna wyrażona w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego wiąże KRS. Nie dotyczy to jednak przypadku, gdy nastąpiła zmiana stanu prawnego lub faktycznego.

Art. 99. [uwzględnienie rewizji]

1. Sąd Najwyższy uwzględniając rewizję na uchwałę KRS:
 - 1) uchyla uchwałę KRS w całości albo w części jeżeli stwierdzi:
 - a) naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy,
 - b) naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy;
 - 2) stwierdza nieważność postanowienia w całości lub w części.
2. Sąd Najwyższy uchylając uchwałę KRS z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 Sąd Najwyższy uchyla ją w zakresie przedstawienia lub nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego wyłącznie w odniesieniu do uczestnika postępowania składającego rewizję.

Art. 100. [oddalenie rewizji]

Sąd Najwyższy oddala rewizję, jeżeli nie ma ona uzasadnionych podstaw i jeżeli brak podstaw, które należy brać pod rozwagę z urzędu, albo jeżeli zaskarżone orzeczenie mimo błędnego uzasadnienia w ostatecznym wyniku odpowiada prawu.

Art. 101. [Umorzenie postępowania]

1. Sąd Najwyższy wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania:
 - 1) jeżeli skarżący skutecznie cofnął rewizję;
 - 2) w razie śmierci uczestnika postępowania;
 - 3) gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.
2. Postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Art. 102. [Obowiązek uzasadnienia i doręczenia postanowień]

1. Postanowienia ogłoszone na rozprawie Sąd Najwyższy uzasadnia, gdy podlegają one zaskarżeniu i doręcza uczestnikom postępowania.
2. Postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym Sąd Najwyższy doręcza z urzędu uczestnikom postępowania. Gdy uczestnikowi postępowania przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem.
3. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, należy sporządzić w terminie siedmiu dni od dnia wydania postanowienia.

Art. 103. [Związanie sądu postanowieniem]

Postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym wiąże od chwili, w której zostało podpisane wraz z uzasadnieniem; jeżeli Sąd Najwyższy postanowienia nie uzasadnia, od chwili podpisania sentencji.

Art. 104. [Wzruszanie postanowień]

Postanowienia niekończące postępowania w sprawie mogą być uchylane i zmieniane wskutek zmiany okoliczności sprawy, chociażby były zaskarżone, a nawet prawomocne.

Art. 105. [Odesłanie]

1. Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.
2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do zarządzeń przewodniczącego.

Rozdział 9.

Sprostowanie, uzupełnienie i wykładnia orzeczeń

Art. 106. [sprostowanie]

1. Sąd Najwyższy może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.
2. Sprostowanie sąd może postanowić na posiedzeniu niejawnym. O sprostowaniu umieszcza się wzmiankę na oryginale wyroku, a na żądanie uczestników postępowania także na udzielonych im odpisach.

Dalsze odpisy powinny być zredagowane w brzmieniu uwzględniającym postanowienie o sprostowaniu.

Art. 107. [Wniosek o uzupełnienie wyroku]

1. Uczestnik postępowania może w ciągu tygodnia od doręczenia wyroku z urzędu – a gdy wyroku nie doręcza się uczestnikowi postępowania od dnia ogłoszenia – zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli Sąd Najwyższy nie orzekł o całości rewizji albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zgłoszony po upływie terminu, podlega odrzuceniu. Sąd Najwyższy może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

3. Orzeczenie uzupełniające wyrok zapada w formie wyroku.

Art. 108. [Wykładnia wyroku]

Sąd Najwyższy rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Postanowienie w tym przedmiocie Sąd Najwyższy może wydać na posiedzeniu niejawnym.

Rozdział 10.

Przepis końcowy

Art. 109. [odesłanie]

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy o skardze kasacyjnej w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Dział IV.

Postępowanie w sprawie wyboru rzecznika odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych sądów powszechnych, wojskowych i administracyjnych oraz jego zastępców

Art. 110. [zarządzenie o rozpoczęciu procedury]

1. Ilekroć w dalszych przepisach mowa jest o rzeczniku, rozumie się przez to rzecznika odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądów powszechnych, wojskowych i administracyjnych.

2. W terminie tygodnia od opróżnienia się urzędu rzecznika Przewodniczący KRS zarządza rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów do objęcia urzędu rzecznika.

Art. 111. [podmioty uprawnione do zgłaszania kandydatów]

1. Kandydatów na rzecznika oraz jego trzech zastępców może zgłosić:

- 1) dwudziestu pięciu sędziów sądów powszechnych, z wyłączeniem tych będących w stanie spoczynku;
- 2) zgromadzenie ogólne sędziów sądu rejonowego;

- 3) zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego;
- 4) zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego;
- 5) zgromadzenie ogólne sędziów wojewódzkiego sądu administracyjnego;
- 6) zgromadzenie ogólne sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 7) Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych;
- 8) Minister Sprawiedliwości.

2. Jedno zgłoszenie może dotyczyć wyłącznie jednego kandydata na rzecznika.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2-7, mogą złożyć wyłącznie jedno zgłoszenie.

Art. 112. [autoreferat kandydata, zarządzenie głosowania]

1. W terminie tygodnia od daty wpływu zgłoszenia kandydatury Przewodniczący KRS zwraca się do kandydata o sporządzenie, w 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tym przedmiocie, autoreferatu opisującego jego dorobek orzeczniczy, w tym doniosłe społecznie lub precedensowe orzeczenia, oraz istotne informacje dotyczące kultury urzędowania, a także zwięzłe informacje o wynikach wizytacji i lustracji przeprowadzonych w odniesieniu do jego osoby, pod rygorem pozostawienia kandydatury bez rozpatrzenia.

2. W terminie nie krótszym niż czternaście i nie dłuższym niż dwadzieścia jeden dni od daty upływu terminu, o którym mowa w ust. 1 Przewodniczący KRS zarządza posiedzenie plenarne KRS celem przeprowadzenia głosowania nad kandydaturami, powiadamiając o tym Ministra Sprawiedliwości.

Art. 113. [wielość kandydatów]

1. Jeżeli w postępowaniu zgłoszono więcej niż jednego kandydata na stanowisko rzecznika Przewodniczący KRS zarządza głosowanie nad każdą kandydaturą z osobna.

2. W przypadku gdy:

- 1) dwóch sędziów kandydujących na stanowisko rzecznika, uzyskał bezwzględną większość głosów Przewodniczący KRS zarządza ponowne głosowanie nad tymi kandydaturami;
- 2) więcej niż dwóch sędziów kandydujących na stanowisko rzecznika, uzyskał bezwzględną większość głosów Przewodniczący KRS zarządza ponowne głosowanie, z którego wyklucza kandydata, który w poprzednim głosowaniu uzyskał najmniejszą liczbą głosów.

3. Głosowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2 jest tajne.

Art. 114. [wybór zastępców]

1. Zastępcami rzecznika odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów oraz asesorów sądowych sądów powszechnych, wojskowych i administracyjnych są kandydaci, którzy w wyniku głosowania, o którym mowa w art. 113 uzyskali odpowiednio największą liczbę głosów.

2. W przypadku, gdy w głosowaniu, o którym mowa w art. 113 brało udział nie więcej niż czterech

kandydatów Przewodniczący KRS zarządza możliwość zgłaszania kandydatów na zastępców rzecznika. Przepis art. 111-113 stosuje się odpowiednio.

Art. 115. [wzór dokumentów]

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa określi w drodze rozporządzenia wzór:

- 1) karty zgłoszenia na kandydata;
- 2) listy poparcia kandydata na rzecznika – mając na uwadze zapewnienie transparentności oraz rzetelności procedury wyboru kandydatów.

Dział V.

Wizytacje i lustracje

Art. 116. [fakultatywne i obligatoryjne wizytacje oraz lustracje]

1. W uzasadnionych przypadkach KRS przeprowadza:
 - 1) wizytacje oraz lustracje w sądach powszechnych, wojskowych i wojewódzkich sądach administracyjnych lub ich wydziałach tychże sądów;
 - 2) lustracje pracy sędziego lub asesora sądowego, którego indywidualna sprawa podlega rozpatrzeniu przez KRS.
2. Krajowa Rada Sądownictwa przeprowadza nie rzadziej niż raz na trzy lata wizytację Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 117. [słowniczek, zakres wizytacji oraz lustracji]

1. Wizytacja, obejmuje pełną działalność administracyjną sądu lub wydziału sądu.
2. Lustracja, obejmuje wybrane zagadnienia z działalności administracyjnej sądu, wydziału sądu lub sędziego.
3. W ramach wizytacji oraz lustracji w sądach powszechnych, wojskowych i wojewódzkich sądach administracyjnych KRS bada w szczególności prawidłowość przydzielania sędziom, asesorum sądowym i referendarzom sądowym spraw oraz równomiernego obciążenia ich pracą, a w ramach wizytacji bądź lustracji w Sądzie Najwyższym lub Naczelnym Sądzie Administracyjnym, również sprawność postępowania w poszczególnych sprawach.

Art. 118. [ochrona niezawisłości i niezależności]

Lustracje oraz wizytacje nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie i asesory sądowi są niezawisli, a referendarze sądowi niezależni.

Art. 119. [podmioty uprawnione do przeprowadzenia wizytacji i lustracji]

1. Wizytację oraz lustracje w sądach powszechnych, wojskowych i wojewódzkich sądach administracyjnych mogą być przeprowadzane przez:
 - 1) członków KRS, z wyłączeniem Ministra Sprawiedliwości;

- 2) sędziów delegowanych do Biura Rady KRS;
- 3) sędziów wizytatorów.

2. Wizytacje oraz lustracje w Sądzie Najwyższym i Naczelnym Sądzie Administracyjnym przeprowadzają wyłącznie członkowie KRS, wybrani spośród sędziów sądów powszechnych, administracyjnych, i wojskowych oraz osoba powołana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ust. 1 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 120. [obowiązek informacyjny]

Przewodniczący KRS zawiadamia prezesa sądu o planowanej wizytacji lub lustracji na co najmniej siedem dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Art. 121. [wyniki wizytacji oraz lustracji]

Do wyników wizytacji oraz lustracji są prezentowane w formie stanowiska KRS.

Art. 122. [Stwierdzenie uchybień]

Jeżeli w ramach przeprowadzonej wizytacji lub lustracji stwierdzone zostały uchybienia w zakresie kierowania sądem, lub wydziałem sądowym, sprawowaniem wewnętrznego nadzoru administracyjnego albo wykonywaniem innych czynności administracyjnych Przewodniczący KRS niezwłocznie informuje o tym prezesa sądu oraz z uwzględnieniem art. 123 ust. 2:

- 1) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą sądu rejonowego właściwego prezesa sądu okręgowego oraz Ministra Sprawiedliwości;
- 2) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą sądu okręgowego właściwego prezesa sądu okręgowego oraz Ministra Sprawiedliwości;
- 3) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą sądu apelacyjnego Ministra Sprawiedliwości;
- 4) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą wojewódzkiego sądu administracyjnego Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 5) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą wojskowego sądu garnizonowego właściwego prezesa wojskowego sądu okręgowego oraz Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej;
- 6) w wypadku, gdy uchybienia dotyczą wojskowego sądu okręgowego Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej.

Art. 123. [zastrzeżenia co do stwierdzenia uchybień]

1. Prezes sądu, w którym stwierdzone zostały uchybienia, może w terminie czternastu dni od dnia zwrócenia uwagi złożyć umotywowane zastrzeżenia.
2. Do czasu upływu terminu do wniesienia zastrzeżeń Przewodniczący KRS nie informuje o stwierdzonych uchybieniach podmiotów, o których mowa w art. 122 pkt 1-6.
3. Zastrzeżenia prezesa sądu, rozpoznaje komisja do spraw wizytacji i lustracji. Przepis art. 34 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
4. Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje uchwałę uwzględniającą albo oddalającą zastrzeżenia prezesa

sądu. Uchwała w tym przedmiocie nie wymaga uzasadnienia.

Art. 124. [uwzględnienie zastrzeżeń]

1. W sytuacji uwzględnienia zastrzeżeń prezesa sądu, w terminie nie krótszym niż miesiąc, KRS przeprowadza nową wizytację lub lustrację.

2. W przeprowadzeniu wizytacji lub lustracji, o której mowa w ust. 1 nie mogą uczestniczyć osoby uprzednio ją przeprowadzające.

Art. 125. [odpowiednie stosowanie w wypadku lustracji sędziego]

Przepisy art. 122-124 stosuje się odpowiednio w wypadku lustracji sędziego, asesora lub referendarza sądowego. Z tym, że w wypadku referendarza sądowego w miejsce Ministra Sprawiedliwości informuje się właściwego prezesa sądu apelacyjnego.

Dział VI.

Tryb rozpoznawania skarg i wniosków

Art. 126. [odesłanie]

Do rozpoznawania skarg i wniosków stosuje się odpowiednio przepisy Działu VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Dział VII.

Regulamin urzędowania Krajowej Rady Sądownictwa

Art. 127. [Regulamin KRS]

1. Szczegółowy tryb postępowania Krajowej Rady Sądownictwa, określa regulamin urzędowania KRS uwzględniający w szczególności:

- 1) wykorzystywanie w postępowaniach w sprawach powołań do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim systemu teleinformatycznego;
- 2) porządek czynności, urzędowania organów KRS i wykonywania zadań przez członków KRS;
- 3) tok czynności administracyjnych w sprawach należących do właściwości KRS, dopuszczalne systemy i rozkład czasu urzędowania KRS;
- 4) warunki i tryb udostępniania i przesyłania akt i dokumentów z akt oraz warunki udostępniania pomieszczeń dla uczestników postępowania i innych osób przebywających w KRS;
- 5) potrzebę zapewnienia dostępności informacji o postępowaniu przed KRS w tym wyczerpujących informacji o kandydatach i powodach, dla których przedstawiono wniosek o powołanie danej osoby do pełnienia urzędu sędziego albo asesora sądowego.

2. Regulamin urzędowania KRS podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Dział VIII.

Przepis końcowy

Art. 128. [wejście w życie ustawy]

Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o ustroju i organizacji Krajowej Rady Sądownictwa oraz ustawę o postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa (Dz.U. poz.).